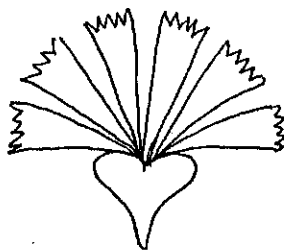

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε

Ιούλιος '97

αρ. φύλλου 64 (συμπλήρωμα)

Γραφεία: Τζωρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ.: 3822315, fax: 3819887

Συμφωνία Μαδρίτης, όπως Συμφωνία Ζυρίχης

Είχε ήδη τυπωθεί, αλλά δεν είχε κυκλοφορήσει το 64^ο φύλλο της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ, όταν «έσκασε» η είδηση ότι στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ στη Μαδρίτη στις 8/7/97 ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Κ. Σημίτης και ο Τούρκος Πρόεδρος Σ. Ντεμιρέλ υπέγραψαν μια συμφωνία με αμερικανική υπαγόρευση. Η συμφωνία υποτίθεται ότι είναι για την εξομάλυνση των σχέσεων Ελλάδας-Τουρκίας, αλλά στην πραγματικότητα είναι το δεύτερο σοβαρό βήμα, μετά την περσινή επίσκεψη Σημίτη στην Αμερική, για μοίρασμα του Αιγαίου και παράδοση των πετρελαίων του στους Αμερικανούς. Αν η πορεία υλοποίησης αυτής της συμφωνίας δεν ανακοπεί, αν συνεχίσουν να κυβερνούν την Ελλάδα άνθρωποι του είδους του Σημίτη, οι συνέπειες για την Ελλάδα θα είναι τραγικές: σε πρώτη φάση απώλεια εθνικού χώρου και πλουτοπαραγωγικών πηγών και

σε δεύτερη πολεμική κρίση κάτω από δυσμενέστατους όρους για την Ελλάδα. Η Συμφωνία της Μαδρίτης θα έχει για το Αιγαίο την ίδια ιστορική σημασία με τις Συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου για την Κύπρο.

Θα ήταν, λοιπόν, σοβαρή παράλειψη, να κυκλοφορήσει το 64^ο φύλλο της "Ε" χωρίς αναφορά στη Συμφωνία της Μαδρίτης, γι' αυτό κρίθηκε αναγκαίο αυτό το δίφυλλο συμπλήρωμα. Πάντως για όσα έγιναν στη Μαδρίτη η "Ε" του ΑΣΚΕ σας είχε ενημερώσει από πέρσι, στο άρθρο για την επίσκεψη Σημίτη στην Αμερική. Δυστυχώς κανείς άλλος, κόμμα ή εφημερίδα, δεν είχε ενημερώσει τον ελληνικό λαό κι έτσι ο Σημίτης κατάφερε στην Μαδρίτη να αιφνιδιάσει. Ας ελπίσουμε ότι η φωνή του ΑΣΚΕ θα μπορέσει να γίνει πιο δυνατή.

ΜΟΝΟ Η ΕΛΛΑΔΑ ΧΑΝΕΙ

Σε περσινό μας φύλλο είχαμε γράψει ότι ο Κλίντον, προκειμένου να επανεκλεγεί, έπρεπε να ικανοποιήσει την TEXACO, που ελέγχει τα πετρέλαια της Τουρκίας. Η TEXACO απαιτούσε μοίρασμα των πετρελαίων του Αιγαίου με την ΕΣΣΟ (στην οποία ο Α. Παπανδρέου είχε δώσει τα ελληνικά πετρέλαια). Έτσι ο Κλίντον κάλεσε το Σημίτη στις ΗΠΑ πέρσι το καλοκαίρι και του ζήτησε να επεκτείνει η Τουρκία την κυριαρχία της στο Αιγαίο σε βάρος της Ελλάδας, με αντάλλαγμα την υποστήριξή του από τους ανθρώπους τους στην Ελλάδα. Ο γερμανόδουλος Σημίτης απεδέχθη, με την υποστήριξη και των Αμερικανών κέρδισε τις εκλογές και απέμεναν η νομική φόρμουλα και η πολιτική επικύρωση. Οτι η Συμφωνία της Μαδρίτης είχε αποφασιστεί από την περσινή επίσκεψη Σημίτη στις ΗΠΑ ομολογήθηκε από τον Πάγκαλο (που δεν ελέγχει τα λόγια του) στη συνέντευξη τύπου, κάτω από τις άγριες ματιές του Σημίτη. Για να περιορίσει την αντίδραση του ελληνικού λαού, ο Σημίτης προετοίμαζε επί ένα χρόνο μυστικά τη Συμφωνία της Μαδρίτης. Ούτε όταν έφτασε στη Μαδρίτη δεν είπε τίποτα στους

(συνέχεια από σελ. Β)

ΡΑΓΔΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΙΣΧΟΣ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

Ούτε και μεις, που είναι γνωστό τι γνώμη έχουμε για τις διάφορες ηγεσίες της χώρας μας, δεν πιστεύαμε πως ο Κ. Σημίτης και οι λοιποί "εκουγχρονιστές" θα τολμούσαν να κάνουν το βήμα της επίσημης προδοσίας, όπως γράφαμε στο ίδιο φύλλο. Μας αιφνιδίασε η θρασύτητά τους.

Για να γίνει ο Σημίτης πρωθυπουργός, ήταν βέβαιο πως είχε δώσει επαρκή δείγματα και διαβεβαιώσεις συνεπούς υπαλλήλου της Γερμανίας (και δευτερευόντως στους άλλους, που προώθησαν τα ανδρείκελά τους, Βάσω, Πάγκαλο, Γιαννόπουλο κλπ). Όμως η επικυριαρχία των ΗΠΑ επέβαλε υποταγή στην Ουάσιγκτον, κάτι που έγινε με το ταξίδι του Σημίτη στην Ουάσιγκτον και τις κρυφές συμφωνίες στην υποχώρηση στα Ίμια. Και ήρθε η ώρα να εκτελέσει τις διαταγές...

Η Ουάσιγκτον μας είχε προειδοποιήσει με τις ενέργειες του Γιωργάκη, που λειτουργούσε ως εκπρόσωπος της Άγκυρας στην Ελλάδα με τις δηλώσεις του, τις ανεξάρτητες με την υπόλοιπη κυβέρνηση συνομιλίες με τους Τούρκους επισήμους,

(συνέχεια από σελ. Α)

ΜΟΝΟ Η ΕΛΛΑΔΑ ΧΑΝΕΙ (συνέχεια από σελ. Α)
δημοσιογράφους. Φυσικά τρέμουν τον ελληνικό λαό, γιατί θα είναι ο μόνος χαμένος:

- Οι Αμερικανοί κερδίζουν τα πετρέλαια (τόσα χρόνια έχουν επιβάλει τη μη εκμετάλλευσή τους) και το ρόλο του επιδιαιτητή στο Αιγαίο.
- Η τουρκική κάστα, που κυβερνά την Αν. Θράκη και τη Μ. Ασία και πάντα παζαρεύει το δικό της μερίδιο, κερδίζει νησιά, εναέριο και θαλάσσιο χώρο στο Αιγαίο, πολύτιμο για τα πετρέλαια και, συνεπώς, αυξάνει τις μίζες της.
- Η Ελλάδα μόνο χάνει και τα πετρέλαιά της και εθνικό χώρο.

Η Συμφωνία

Παρότι γράφτηκαν στις εφημερίδες, θεωρούμε χρήσιμο να αναφέρουμε και μεις τα σημεία της Συμφωνίας:

- 1) Αμοιβαία δέσμευση για την ειρήνη, την ασφάλεια και τη συνεχή ανάπτυξη σχέσεων καλής γειτονίας.
- 2) Σεβασμό της κυριαρχίας της κάθε χώρας.
- 3) Σεβασμό των Αρχών του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Συνθηκών.
- 4) Σεβασμό στα νόμιμα ζωτικά συμφέροντα και ενδιαφέροντα της κάθε χώρας στο Αιγαίο, τα οποία έχουν μεγάλη σημασία για την ασφάλεια και την εθνική κυριαρχία τους.
- 5) Δέσμευση αποφυγής μονομερών ενεργειών στη βάση του αμοιβαίου σεβασμού και της επιθυμίας, ώστε να αποτραπούν συγκρούσεις οφειλόμενες σε παρεξήγηση, και
- 6) Δέσμευση διευθέτησης των διαφορών τους με ειρηνικά μέσα, στη βάση αμοιβαίας συναίνεσης και χωρίς τη χρήση βίας ή την απειλή βίας.

Όλοι συμφωνούν ότι τα 3 πρώτα σημεία είναι διπλωματικές κοινοτοπίες. Σημασία έχουν τα άλλα 3 σημεία, στα οποία θα σταθούμε.

Σημείο 4: Συμφέροντα και ενδιαφέροντα

Είναι το σημείο, με το οποίο η Ελλάδα θα παραδώσει εθνικό χώρο στην Τουρκία. Ποια συμφέροντα ή ενδιαφέροντα προβάλλει η Ελλάδα; Τίποτα. Απλώς ζητεί να κρατήσει ό,τι έχει. Αντιθέτως, η Τουρκία ζητεί χιλιάδες ελληνικά νησιά και βράχονησίδες (η Τσιλέρ ζήτησε 3.000), αμφισβητεί μέχρι την Κάλυμνο και τη Γαύδο, ζητεί το μισό Αιγαίο (γι' αυτό και οι παραβάσεις του FIR και οι παραβιάσεις του εναέριου χώρου της Ελλάδας, ακόμη και μετά τη Μαδρίτη), αμφισβητεί την ελληνική κυριαρχία στη Δυτ. Θράκη, όπου επεμβαίνει, για να «προστατεύσει» τους μουσουλμάνους της περιοχής, που τους θεωρεί Τούρκους. Η Συμφωνία πρέπει να εκτιμηθεί και μ' αυτό το στοιχείο: ότι την Τουρκία κυβερνούν επεκτατιστές και την Ελλάδα κατ' επάγγελμα ενδοτικοί. Εμείς γιατί δε ζητάμε να επανέλθουν οι Έλληνες στην Πόλη, την Ιμβρο και την Τένεδο, στον αρχικό τους αριθμό, όπως προέβλεπε η Συνθήκη της Λωζάνης του 1923; Οι Έλληνες εκεί σχεδόν εξαφανίστηκαν, ενώ οι μουσουλμάνοι της Δυτ. Θράκης παρέμειναν όσοι

προέβλεπε η Λωζάνη. Γιατί δε ζητάμε επιστροφή στην Ελλάδα της Ιμβρου, της Τενέδου, των Μοσχονησίων, του μεγαλύτερου μέρους της Αν. Θράκης και της περιφέρειας της Σμύρνης, όπως προέβλεπε η Συμφωνία των Σεβρών του 1920; Γιατί δεν προστατεύουμε τα εκατομμύρια Έλληνες που κατοικούν στη Μ. Ασία, που για ν' αποφύγουν τη σφαγή το 1922 και τις απίστευτες διώξεις μετά, δηλώνουν μουσουλμάνοι και Τούρκοι; Όχι μόνο δεν τους προστατεύουμε, αλλά την ύπαρξή τους αγνοεί ο ελλ. λαός, πλην των συγγενών τους, που διατηρούν μια μυστική επαφή. Έτσι οι Έλληνες της Μ. Ασίας από γενιά σε γενιά εκτουρκίζονται, τη στιγμή που οι μουσουλμάνοι της Δ. Θράκης ασκούν ελεύθερα τα θρησκευτικά τους καθήκοντα.

Πού είναι, λοιπόν, τα «συμφέροντα και ενδιαφέροντα» της Ελλάδας; Είναι φανερό και στον πλέον άσχετο περί την ιστορία και τη διπλωματία πως, όταν η Ελλάδα και η Τουρκία κάτσουν στο τραπέζι ή πάνε στο δικαστήριο της Χάγης και η Τουρκία ζητεί 10 πράγματα και η Ελλάδα τίποτα, το αποτέλεσμα θα είναι η Τουρκία να πάρει τα 5. Όπως στην Κύπρο. Πολύ περισσότερο, όταν διαιτητές είναι οι Αμερικανοί και όργανα που ελέγχονται απ' αυτούς (ΟΗΕ, Χάγη).

Σημείο 5: Μονομερείς ενέργειες

Είναι το σημείο με το οποίο η Ελλάδα όχι μόνο δε ζητεί κάτι που δεν έχει, αλλά δίνει και κάτι που έχει: το δικαίωμα να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια, όπως ορίζει το Διεθνές Δίκαιο. Είναι ένα δικαίωμα, που κάθε χώρα ασκεί μονομερώς. Εκτός αν κάποιος ισχυρίζεται ότι η Τουρκία θα μας «επιτρέψει» να επεκταθούμε στα 12 μίλια! Θυμίζουμε ότι η Τουρκική «Εθνοσυνέλευση» θεωρεί την επέκταση αυτή «αιτία πολέμου»!

Το σημείο 5 περιελήφθη μόνο για τα 12 μίλια της Ελλάδας. Το ομολόγησε και αυτό ο Πάγκαλος, λέγοντας στη συνέντευξη ότι «η επέκταση γίνεται σε συνεργασία με τους διεθνείς οργανισμούς θαλασσίων μεταφορών και τις μεγάλες χώρες που έχουν ναυτιλιακά συμφέροντα στην περιοχή»! Δηλαδή (σκοπεύουν) ποτέ!

Σημείο 6: Η χρήση βίας

Επειδή κανείς δεν τολμά ν' αμφισβητήσει ότι τα σημεία 4 και 5 είναι υπέρ της Τουρκίας, οι πληρωμένοι κονδυλοφόροι γράφουν ότι το σημείο 6 είναι υπέρ της Ελλάδας κι έτσι η Συμφωνία είναι μια «ισοπαλία».

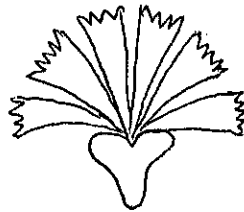
Τα πράγματα είναι ακριβώς αντίθετα: Αφού η Τουρκία με τη Συμφωνία της Μαδρίτης και όσα προβλέπονται να ακολουθήσουν κερδίζει ένα μεγάλο ελληνικό κομμάτι του Αιγαίου, γιατί να χρησιμοποιήσει βία; Το σημείο 6 είναι το χειρότερο απ' όλα για την Ελλάδα, γιατί, όταν η Τουρκία θα πάρει μέρος του Αιγαίου, η Ελλάδα δε θα έχει δικαίωμα να το υπερασπίσει ούτε με τις Ενοπλες Δυνάμεις της!

Αλλά οι θριαμβολογίες των άθλιων πολιτικών και δημοσιογράφων ότι η Τουρκία δε θα χρησιμοποιήσει βία περιέχουν το πιο φοβερό: Οτι τον πόλεμο τον φοβάται μόνο η Ελλάδα κι όχι η Τουρκία!

(συνέχεια στη σελ. Γ)

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του ΑΣΚΕ

δραχμές 200

Ιούλιος '97

αρ. φύλλου 64

Γραφεία: Τζωρτζ 12 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 3822315, fax 3819887

Η ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

“ΣΥΜΦΩΝΟ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ” ΓΙΑ **ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΚΕΡΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ** **ΔΥΣΤΥΧΙΑ**

Η επί πολλούς μήνες διατυμπανιζόμενη Διάκυβερνητική για την αναθεώρηση της συνθήκης του Μάαστριχτ πραγματοποιήθηκε σ' ένα στρατοκρατούμενο Άμστερνταμ με προληπτικές συλλήψεις, ώστε να μην πάρουν δημοσιότητα οι αντιδράσεις.

Προηγήθηκαν οι εκλογές στη Γαλλία, το αποτέλεσμα των οποίων διαφημίστηκε ως “στροφή προς τα αριστερά”, που θα υποχρέωνε δηλ. το γερμανικό κεφάλαιο ν' αναθεωρήσει την πολιτική της πιο στυγνής εκμετάλλευσης, που επιβλήθηκε μεταπολεμικά, στις κοινωνίες των ευρωπαϊκών χωρών με τη συνθήκη του Μάαστριχτ.

Οι Γάλλοι “σοσιαλιστές”

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι οι Γάλλοι με τη ψήφο τους εκφράσανε την αντίθεσή τους στην πολιτική του Μάαστριχτ, όπως και με το προ ετών δημοψήφισμα, όπου οι μισοί ψηφοφόροι (48%), τότε, ήσαν αντίθετοι προς την ένταξη της Γαλλίας στην ΕΟΚ.

Το αποτέλεσμα έχει θορυβήσει πολύ το γερμανικό κεφάλαιο, επειδή εκφράζει μια βαθύτερη και πιο συγκροτημένη αντίθεση στις επιλογές του.

Το Γαλλικό “Σοσιαλιστικό” Κόμμα δεν περίμενε να κερδίσει τις εκλογές. Οι προεκλογικές διακηρύξεις του πως δεν αποδέχεται το τίμημα του Μάαστριχτ και της ΟΝΕ (Οικονομική & Νομισματική Ένωση) δεν ήταν ειλικρινείς, επειδή ήταν και είναι από τα βασικά στηρίγματα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και δεν πρόκειται ν' αμφισβητήσει τις επιλογές του.

(συνέχεια στη σελ. 6)

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΥΠΟΤΕΛΗΣ **ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ**

Κοντεύει ένας χρόνος της μετεκλογικής κυβέρνησης Σημίτη και ο χαρακτήρας της γίνεται πολύ καθαρός και μόνο από το γεγονός ότι ελάχιστα μπορεί να πει κανείς γι' αυτήν. Είναι καθ' όλα προβλέψιμη. Όπως κάθε «καλός» υπάλληλος. Αν υπάρχει κάτι σημαντικό, είναι τι κάνουν κάποιοι άλλοι, που να επηρεάζει την κυβέρνηση. Απ' αυτή την άποψη αξίζει να σχολιάσουμε τα εξής:

Α) Η εκλογή Κ. Καραμανλή

Η Ν.Δ. παρέμεινε μερικούς μήνες υπό διάλυση, για να μπορέσει να σταθεροποιηθεί η κυβέρνηση Σημίτη. Η αντικατάσταση του Μ. Έμπερτ από τον Κ. Καραμανλή έθεσε τέλος σ' αυτή τη φάση. Ο Κ. Καραμανλής όχι μόνο εξελέγει με μια καθαρή πλειοψηφία, αλλά δεν αμφισβητείται από εσωκομματική αντιπολίτευση ούτε γελοιοποιήθηκε από καμιά μερίδα του τύπου, παρότι όλα τα παραπάνω ήταν εύκολο να συμβούν. Η απόπειρα του ΒΗΜΑΤΟΣ δε συνεχίστηκε μετά την εκλογή του. Είναι, λοιπόν, βέβαιο ότι τώρα, πια, η Ν.Δ. αποτελεί εναλλακτική λύση, όταν το ΠΑΣΟΚ του Κ. Σημίτη θα έχει εξαγριώσει τόσο τον ελληνικό λαό, ώστε να μη μπορεί να παίζει άλλο τον άθλιο ρόλο του.

Β) Οι γαλλικές εκλογές

Η αντίδραση της κυβέρνησης Σημίτη στο αποτέλεσμα των γαλλικών εκλογών ξεπέρασε τα όρια της φαιδρότητας. Στην αρχή πανηγύριζε που άλλο ένα «σοσιαλιστικό» κόμμα έπαιρνε την κυβέρνηση.

Αλλά μόλις ο Ζοσπέν ανέλαβε την πρωθυπουργία, δεσμευμένος από τις προεκλογικές του υποσχέσεις, αμφισβήτησε την μέχρι τώρα πολιτική της ΕΟΚ, που τόσα χρόνια οι Σημίτηδες προσπαθούν να μας πείσουν ότι είναι μονόδρομος.

(συνέχεια στη σελ. 3)

ΞΕΚΑΘΑΡΟ ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Η ηρωική μας απεργία ήταν κάτι πολύ σημαντικό μέσα σε μια κοινωνία που τη θέλουν να υποτάσσεται, να αλλοτριώνεται, να “χαζολογεί”, να δέχεται τις εντολές των ξένων ως κάτι φυσικό και αναπότρεπτο. Ήταν ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι οι καθηγητές είμαστε αποφασισμένοι να διατηρήσουμε την αξιοπρέπειά μας, να παραμείνουμε υπερήφανοι δάσκαλοι και να μη γίνουμε ταπεινωμένοι υπάλληλοι, ν’ αντισταθούμε στη διάλυση της δημόσιας παιδείας, στα πλαίσια της γενικότερης ηθικής και οικονομικής εξαθλίωσης ολόκληρου του ελληνικού λαού, που προωθείται από την ΕΟΚ (ας μας επιτραπεί να μη χρησιμοποιούμε το εκσυγχρονισμένο “Ευρωπαϊκή Ένωση”).

Και τα βάζουμε από την αρχή με την ΕΟΚ, όχι από δογματική εμμονή στα νεανικά μας συνθήματα της μεταπολίτευσης, αλλά γιατί η ΕΟΚ είναι, πια, η κυβέρνησή μας κι όσοι κατέχουν υπουργικούς θώκους δεν κρύβουν ότι είναι υπάλληλοί της, ότι απλώς κάνουν ό,τι η ΕΟΚ λέει.

Γιατί λιτότητα; Γιατί ανεργία; Γιατί αμορφωσιά; Γιατί διαφθορά;

Πολλοί νομίζουν ότι η κυβέρνηση αδιαφορεί για τα προβλήματα αυτά ή ότι δε μπορεί να τα λύσει. Λάθος! Όλ’ αυτά τα επιδιώκει η κυβέρνηση της ΕΟΚ, γιατί έτσι αυξάνονται τα κέρδη των μεγάλων γερμανικών και γαλλικών εταιρειών και κυρίως της φοβερής και τρομερής Μπούντεσμανκ, για την οποία ο ίδιος ο πρώην καγκελάριος της Γερμανίας Χ. Σμιτ είπε ότι συμπεριφέρεται “με την ίδια ιδεολογία, όπως το 1930, 1931, 1932, οπότε είχαμε τις γνωστές φρικτές επιπτώσεις!” Κι ας μην έχουμε αυταπάτες : το πραγματικό κέντρο αποφάσεων της ΕΟΚ είναι η Μπούντεσμανκ.

Ο μόνος στόχος τους, λοιπόν, είναι το μέγιστο καπιταλιστικό κέρδος. Χωρίς δισταγμούς, χωρίς όρια. Ο μόνος δισταγμός τους είναι για τις αντιδράσεις. Μήπως οι λαοί φτάσουν στο απροχώρητο και ξεσηκωθούν και τότε το σαθρό τους οικοδόμημα καταρρεύσει. Όσο οι αντιδράσεις είναι μεγαλύτερες τόσο διστάζουν να βάλουν σ’ εφαρμογή τα σχέδια τους.

Λιτότητα, λοιπόν, για τους καθηγητές (και για όλους τους εργαζόμενους), ώστε να συγκεντρώνονται υπερκέρδη στα χέρια του

μεγάλου κεφαλαίου, με πρόσχημα την εξόφληση δανείων (αλήθεια, τι έγιναν τα χρέη της Γερμανίας προς την Ελλάδα;) και τη σύγκλιση. Επεχείρησαν μείωση μισθών για τους μισούς από εμάς, για τους νεώτερους καθηγητές, που τους υπολογίζουν πιο του χεριού τους, γιατί εμείς η γενιά του Πολυτεχνείου, είμαστε πιο “ζόρικοι”. Επιδιώκουν κατάργηση της επετηρίδας, ωρομίσθια απασχόληση και γενικότερη ανασφάλεια, για να παρακαλούμε για ένα κομμάτι ψωμί.

Ποιο ρόλο θέλουν για την παιδεία μας;

Όταν θέλουν να μειώσουν δραστικά την αγροτική μας παραγωγή, να κλείσουν τη βιομηχανία και τη βιοτεχνία μας, για να πωλούνται στην Ελλάδα τα δικά τους προϊόντα (και μάλιστα με επιδότηση) κι όχι τα ελληνικά, όταν θέλουν να κάνουν την ελληνική οικονομία (και το έχουν πετύχει σε μεγάλο βαθμό) ένα εμπορικό δίκτυο για την προώθηση των δικών τους προϊόντων, οι Έλληνες τι πρέπει να είναι; Ημιμαθείς και ακαλλιέργητοι κατώτεροι υπάλληλοι των εμπορικών τους εταιρειών, χωρίς προσωπικότητα, χωρίς αξιοπρέπεια, χωρίς απαιτήσεις.

Και δεν είναι μόνο τα οικονομικά. Η ΕΟΚ έχει και στρατηγικά σχέδια στην περιοχή μας, π.χ. η σφαγή της Γιουγκοσλαβίας ήταν δικό της σχέδιο, τα οποία (τι σύμπτωση!) είναι πάντοτε αντίθετα προς τα συμφέροντα της Ελλάδας, απειλούν την ακεραιότητά της και τη σταθερότητα στα Βαλκάνια. Αν η παιδεία είναι ο καθρέφτης μιας κοινωνίας (και της εξουσίας της), πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, όσο δυσάρεστο κι αν είναι, ότι στόχος της κυβέρνησης είναι η διάλυση της δημόσιας παιδείας και η παραγωγή “επιστημόνων”, που το μόνο που θα μπορούν να κάνουν είναι να αυξάνουν τα κέρδη μιας εμπορικής εταιρείας, χωρίς να έχουν πραγματική επιστημονική κατάρτιση ή γενικότερα μόρφωση και καλλιέργεια. Τα Πανεπιστήμια που θα παράγουν τέτοιους “επιστήμονες” θα αξιολογούνται με βάση μόνο αυτό το κριτήριο. Κι αυτά λέγονται επισήμως! (βλέπε συνέντευξη του καθηγητή Τσουκαλά στην Καθημερινή).

Αλλά η παιδεία μας είναι στο στόχαστρο της ΕΟΚ και για έναν άλλο λόγο : Την ηθική εξαθλίωση και την πολιτιστική καθυπόταξη του ελληνικού λαού προσπαθεί η ΕΟΚ να τις πετύχει

μέσα από δύο φορείς: τα ΜΜΕ και την εκπαίδευση. Τα ΜΜΕ (κυρίως τα ιδιωτικά) παίζουν άριστα τον άθλιο ρόλο τους, για τη μεταμόρφωση του ελληνικού λαού σε μια άμορφη μάζα, χωρίς εθνική συνείδηση, χωρίς πολιτιστική ταυτότητα. Αλλά η παιδεία αντιστέκεται. Και, πιστεύουμε, θα αντιστέκεται. Γι' αυτό και τόσο μίσος κατά των εκπαιδευτικών απ' όλους τους φορείς των εοικικών εντολών και τους πάσης φύσεως υποταγμένους.

Τι πετύχαμε με την απεργία;

Αυτή ήταν και η ουσία της απεργίας μας. Ήταν το ΟΧΙ που είπαμε σ' όλα αυτά, έστω κι αν δεν είχαμε πλήρη συνείδηση αυτού. Όλα τ' άλλα (και τα πολλά αρνητικά μας) έχουν μικρή σημασία. Ο κάθε καθηγητής βίωσε με το δικό του τρόπο αυτή την απεργία, είτε με το δικό του τρόπο το ΟΧΙ του. Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ (εκλεγμένο, δυστυχώς, με καθαρά κομματικά κριτήρια) ούτε κατάλαβε πώς βρέθηκε να είναι «επικεφαλής» (αλίμονο!) σε μια απεργία που δεν την πίστευε (με τιμητική εξαίρεση τα 2 μέλη του ΣΥΝ, που στάθηκαν όρθιοι σ' όλη τη διάρκεια της απεργίας, παρότι το κόμμα τους άλλα επιδίωκε).

Όλοι, σχεδόν, μετράνε την απεργία με βάση τις μικρές αυξήσεις που κερδίσαμε. Μεγάλο λάθος! (κι ας μας συγχωρεθεί το ύφος). Κυρίως η απεργία πρέπει να μετρηθεί με το τι γλυτώσαμε. Αν είχαμε κάτσει στ' αυγά μας, τα μέτρα για τη διάλυση της δημόσιας παιδείας και για τον εργασιακό μεσαίωνα των καθηγητών "θα έπεφταν σαν το χαλάζι". Όχι ότι γλυτώσαμε οριστικά! Απλώς σταματήσαμε τις εξελίξεις κι αν φανεί ότι ξεφουσκώσαμε, μας έχουν έτοιμο το 2^ο γύρο.

Όσο παραμένουμε μέσα στην ΕΟΚ, όσο ανεχόμαστε τη σύγχρονη Φραγκοκρατία, η παιδεία μας και οι εκπαιδευτικοί θα είναι στο στόχαστρο. Όλη η Ελλάδα θα είναι στο στόχαστρο. Μήπως ήρθε η ώρα ν' αρχίσουμε να σκεπτόμαστε σοβαρά τη σύγχρονη απελευθέρωσή μας; Μήπως ήρθε η ώρα ν' αρχίσουμε σοβαρά να ξανασκεπτόμαστε για μια κοινωνία, όπου δε θα επικρατεί η καπιταλιστική βαρβαρότητα;

Νίκος Καργόπουλος

- μέλος της Ε.Ε. του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΑΣΚΕ)
- καθηγητής στο 4ο Λύκειο Ηλιούπολης (άρθρο στα ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ)

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΥΠΟΤΕΛΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ (συνέχεια από σελ. 1)

Έτσι το ΠΑΣΟΚ από τη μία έσπευσε να δηλώσει ότι δεν αλλάζει πολιτική (να μην ανησυχήσουν οι αφέντες!) κι από την άλλη πανηγύρισε που ο γαλλικός λαός καταδίκασε την πολιτική του!

Ο Καραμανλής ακολουθεί περίπου την πολιτική Ζοσπέν! Ισχυρίζεται κι αυτός ότι δε μπορούν να εξοντωθούν οι λαοί, για χάρη της σύγκλισης. Μπερδεμένα πράγματα; Όχι βέβαια. Απλώς, όποιος είναι στην αντιπολίτευση εμφανίζεται φιλολαϊκός κι όποιος είναι στην κυβέρνηση ανελέητος υποστηρικτής των εντολών της ΕΟΚ. Μοιρασμένοι ρόλοι! Όσο για τις ταμπέλες του «σοσιαλιστή» και του «συντηρητικού»... ευτυχώς που το ξεκαθάρισε ο Παπαντωνίου: «Αριστερά είναι η δεξιά» (!)

Γ) Η εσωκομματική αντιπολίτευση

Ο Σημίτης αμέσως μετά τη νίκη του στο Συνέδριο και μετά τις εκλογές απέρριψε τις εισηγήσεις για νέο κόμμα μαζί με τμήμα του ΣΥΝ και τους Μητσοτακικούς. Έτσι αναγκάστηκε να κάνει πίσω στα εσωκομματικά

και να ρίξει τους τόνους, πολύ περισσότερο που και η λαϊκή δυσαρέσκεια μεγαλώνει και η εσωκομματική αντιπολίτευση διευρύνεται. Ακόμη και η Βάσω (!) κάνει κριτική. Αξίζει να σημειωθεί και η θερμή υποδοχή του Τσοχατζόπουλου στις ΗΠΑ, που δείχνει να παίρνει τα πρωτεία σε σχέση με τον Αρσένη, που δεν τον πολυεμπιστεύονται, πια, οι Αμερικάνοι.

Δ) Η "άλλη" αντιπολίτευση

Το ΚΚΕ ασκεί αντιπολίτευση στην οικονομική και κοινωνική πολιτική της κυβέρνησης, χωρίς να τολμά να προτείνει αποχώρηση από την ΕΟΚ. Αλλά και όσα σωστά διαπιστώνει δεν έχουν μεγάλη απήχηση, λόγω του παρελθόντος του.

Ανάλογη είναι η κατάσταση και με το ΔΗΚΚΙ, με το επιπλέον στοιχείο ότι ο Δ. Τσοβόλας δεν κατάφερε να συγκροτήσει κόμμα. Ο ΣΥΝ, όπως πάντα, δεν έχει ενιαία πολιτική. Θυμίζει συστεγαζόμενα σωματεία. Χειρότεροι όλων οι «λιγούρηδες της εξουσίας», που ονειρεύονται συγκυβέρνηση με το Σημίτη. Και αγωνιούν, γιατί προς το παρόν ο Σημίτης δεν τους έχει ανάγκη.

Βραδείες, αλλά δυσοίωνες οι εξελίξεις στα εθνικά μας θέματα

Βρισκόμαστε στη θερινή περίοδο και οι εξελίξεις σε όλα τα θέματα είναι πάντοτε βραδύτερες. Όμως, τουλάχιστο στα εθνικά, οι διεργασίες και τα συμπτώματα είναι δυσοίωνα. Παντού τα αποτελέσματα μιας πολιτικής δεδομένης (για όλους τους "προστάτες") και πολιτικών, που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να "παίρνουν καλό βαθμό" από τους εντολείς τους, θα είναι αρνητικά, όσο οι αντιδράσεις θα είναι από αδύναμες ως ανύπαρκτες. Δεν είναι μόνο οι δικοί μας ηγέτες εξαρτημένοι. Σε όλες όμως τις γειτονικές μας, τουλάχιστο, χώρες οι ηγεσίες επιχειρούν να εκμεταλλευθούν τις αντιθέσεις των "Μεγάλων" και να προωθήσουν θέσεις που, έστω και σε ένα βαθμό, εξυπηρετούν τις χώρες τους. Εδώ;

ΒΟΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΙΑ

Οι εξελίξεις στην Αλβανία ήταν ιδανικές για προώθηση των ελληνικών θέσεων και, τουλάχιστο, την προστασία και ανάπτυξη των Ελλήνων εκεί. Όμως η πολιτική της κυβέρνησης ήταν διστακτική, κυρίως λόγω των αντιθέσεων της Αμερικής και Γερμανίας για την Αλβανία (οι Γερμανοί υποστήριζαν Μπερίσα και Αμερικανοί το Νάνο και συνεπώς στο ΠΑΣΟΚ η εσωκομματική αντιπολίτευση το Νάνο, ενώ η σημιτικοί σιωπούσαν). Διστακτική και αλληλοσυγκρουόμενη. Η ευκαιρία είναι μεγάλη. Η ιταλική πολιτική απέτυχε και γελοιοποιήθηκε στην Αλβανία. Ο Ντίνι, εκπρόσωπος των Γερμανών και του Βατικανού, υποστήριζε ανοικτά, μέσω και του ιταλικού στρατιωτικού σώματος που το έστειλε, επικεφαλής, η ΕΟΚ, δηλαδή οι Γερμανοί, το Μπερίσα, για να προωθήσει το όνειρο της επέκτασης εκεί και στην "Ηπειρο", ενώ ο Πρόντι τους σοσιαλιστές. Και η αντίθεση ήταν πανηγυρική. Ευκαιρία, λοιπόν, να προστατευθούν, τουλάχιστο, οι εκεί Έλληνες και να λυθεί το θέμα των λαθρομεταναστών, αλλά και της δημοκρατικής εξέλιξης, κάτι που θα ήταν για όλους κέρδος. Παρά τη συντριπτική νίκη των σοσιαλιστών, η κατάσταση παραμένει συγκεχυμένη και γιατί οι ξένες επιρροές είναι ρευστές και γιατί η αρχική γνήσια επαναστατική κίνηση δεν είναι εύκολο να τιθασευθεί, ευτυχώς για τους Αλβανούς.

ΣΚΟΠΙΑ

Η προκλητικότητα του, τάχα, μετριοπαθούς Γκλιγκόροφ συνεχίζεται απτόητη. Είναι

αναμενόμενο, αφού η ηγεσία του Υπουργείου Εξωτερικών έχει δηλώσει ότι "το όνομα χάθηκε". Αναμενόμενη ήταν και η συνέχεια. "Οι αλύτρωτοι Μακεδόνες στην Ελλάδα και Βουλγαρία υφίστανται διώξεις", δηλώνει από τώρα ο μετριοπαθής και η ελληνική (!) ηγεσία σιωπά. Αλλά συνεχίζει, λέει, το διάλογο και εντωμεταξύ αναπτύσσονται οι σχέσεις προς όφελος των Σκοπίων πάντοτε. Γιατί, λοιπόν να κάνουν υποχωρήσεις από τους παραλογισμούς τους. Και, έτσι, ο Γκλιγκόροφ εξυμνεί στην Αμερική τον κ. Σημίτη, για την εχεφροσύνη του, φυσικά!

Εννοείται ότι εδώ υπάρχουν αντιδράσεις και μάλιστα έντονες και στο λαό, ιδιαίτερα στη Μακεδονία, και στα κόμματα, εκτός φυσικά στο ΣΥΝ, που λειτουργεί ως εκπρόσωπος των Σκοπίων. Και είναι σίγουρο πως και "μετά από 10 χρόνια" θα το θυμούνται όλοι. Άρα θα δυσκολευτούν πολύ να παραδώσουν το όνομα και να ανοίξουν τους ασκούς του Αιόλου. Ακόμα και η, βουλγαρικής καταγωγής, Μαργαρίτα (και ο Γιωργάκης της) θα διστάσουν...

ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ και το Αιγαίο η προκλητικότητα, η σχεδόν παρανοϊκή προκλητικότητα των Τούρκων ιθυνόντων κλιμακώνεται στα ύψη. Η δική μας παθητικότητα, για να μη χρησιμοποιηθεί βαρύτερος όρος, την εκτρέφει. Μετά το αίσχος στα Ίμια, που δικαιολογήθηκε ως ... προσπάθεια αποφυγής διαλόγου, επιχειρήθηκε ο διάλογος μέσω των "σοφών"! Ευτυχώς έβαλαν φρένο, προσωρινά, στον κατήφορο του κ. Σημίτη ακόμη και βουλευτές (οι 32...) του ΠΑΣΟΚ. Ακόμη και το Κ.Κ.Ε., που όσο υπήρχε η Σοβιετική Ένωση ενδιαφερότο μόνο για να είναι στο Αιγαίο ελεύθερη η...διέλευση, τώρα εξανέστη. Όχι όμως και ο απερίγραπτος Κύρκος, όχι βέβαια και ο επίσημος εκπρόσωπος (στην πραγματικότητα είναι η μάνα του) των ΗΠΑ, έστω ενός μέρους τους, Γιωργάκης, που ουσιαστικά δρουν ως εκπρόσωποι της τουρκικής ηγεσίας. Να μη λησμονούμε ποιοι βραβεύτηκαν με το βραβείο Ικετσί για την ειρήνη μαζί με τον ... Ρουβά: ο Γιωργάκης, ο...Μητσοτάκης και ο Παπαγιαννάκης, παρουσία του Κύρκου!

Να θυμίσουμε εδώ ότι ο Τούρκος δημοσιογράφος Ικετσί, που δολοφονήθηκε πράγματι από την τουρκική χούντα, δήλωνε πως τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου θα πάνε στην

Τουρκία. Το ζήτημα μόνο, έλεγε, είναι αν θα πάνε ειρηνικά ή με πόλεμο! Και αυτός είναι το σύμβολο της ελληνοτουρκικής φιλίας...

Δε μπορούμε να περιμένουμε τίποτα από τις διάφορες ηγεσίες μας. Ευτυχώς, όμως, είναι πολύ δύσκολο να συνεισφέρουμε στην ανασύσταση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Θα : το επιχειρήσουν με την κάλυψη του...δικαστηρίου της Χάγης. Αλλά και πάλι η προδοσία θα είναι εμφανής και ευτυχώς όλοι οι Έλληνες είναι έτοιμοι να αντιδράσουν. Το κακό είναι ότι οι Αμερικανοί δεν έχουν σκοπό να λυθεί το ζήτημα. Αντίθετα τροφοδοτούν τους παραλογισμούς της τουρκικής ηγεσίας, για να ελέγχουν την περιοχή.

Σίγουρα πάντως με λίγη αποφασιστικότητα οι Έλληνες, ερήμην όσων σήμερα μας κυβερνούν, μπορούν να επιβάλουν το δίκαιο και, βέβαια, τα 12 μίλια. Και η εσωτερική κατάσταση στην Τουρκία, που μόνιμα θα είναι έκρυθμη, ακόμη κι αν κηρυχθεί ανοικτή

δικτατορία, θα επέτρεπε πολλούς επωφελείς χειρισμούς...

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Αφήσαμε τελευταίο το μέγα εθνικό θέμα, το θέμα της απελευθέρωσης της Κύπρου, που δεν κατάφεραν να το ξεχάσουμε. Παρ' όλη την ουσιαστική αδιαφορία της ελληνικής ηγεσίας και τις αλληλοσυγκρουόμενες επιρροές στην κυπριακή ηγεσία (εκτός του Λυσσαρίδη, που όμως όλοι προσπαθούν να μην ακούγεται), παρ' όλες τις προκλήσεις, ακόμη και μόνης της παρουσίας του Χόλμπρουκ, που μόνο λύση δε θέλει. Το θέμα διαρκώς ανακινείται. Είναι τόσο προκλητικά απαράδεκτες οι τουρκικές απαιτήσεις, που ακόμη και ο αμερικανοκίνητος ΟΗΕ δε μπορεί να το αγνοήσει. Οι κινητοποιήσεις, οι θυσίες των παλικαριών και το ενδιαφέρον της Ρωσίας δεν αφήνουν να ευδοκιμήσει μια απαράδεκτη λύση. Εννοείται ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε τίποτα από τις σημερινές ηγεσίες.

Αυστρία : Κατάργηση του κράτους πρόνοιας με απαίτηση της ΕΟΚ

Η Αυστρία, γενικά, πριν την ένταξή της στην ΕΟΚ, ήταν μια αρκετά ανεπτυγμένη και πλούσια καπιταλιστική χώρα. Υπήρχαν θέσεις εργασίας για όλους, οι οποίες μάλιστα συνοδεύονταν από υψηλές αμοιβές και ένα πολύ δυνατό ασφαλιστικό σύστημα. Θα μπορούσε σχεδόν να χαρακτηριστεί κράτος πρόνοιας. Φοιτητές και ευπαθείς κοινωνικές ομάδες (άνεργοι, άτομα με ειδικές ανάγκες, μονογονικές οικογένειες κ.λ.π.) αντιμετώπιζονταν με ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα από το κράτος

Εκτός αυτού, καθώς ήταν μια χώρα με τόσο υψηλό βιοτικό επίπεδο, η Αυστρία ήταν ιδιαίτερα ανοικτή και φιλική στους ξένους εργάτες. Ακόμα κι όταν οι τελευταίοι καταλάμβαναν τις χαμηλότερες "κοινωνικά" και οικονομικά θέσεις εργασίας (όπως γίνεται συνήθως) μπορούσαν να παρέχουν στους εαυτούς τους και στις οικογένειές τους μία αρκετά άνετη διαβίωση. Πριν δύο χρόνια και ύστερα από τρομερή προπαγάνδα μέσω των ΜΜΕ, τελικά και η Αυστρία μπήκε στην ΕΟΚ με οριακή διαφορά μεταξύ του "ναι" και του "όχι" στην ένταξη.

Εξακολουθεί ακόμα να είναι μια χώρα με υψηλό βιοτικό επίπεδο, ωστόσο έχει αρχίσει για

πρώτη φορά ν' αντιμετωπίζει οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, τα οποία με βεβαιότητα σε κάποια χρόνια θα διογκωθούν.

Τα αποτελέσματα προς το παρόν είναι τα εξής:

- Πολλά από τα προνόμια των ευπαθών κοινωνικών ομάδων και των φοιτητών έχουν καταργηθεί (οι φοιτητές κατέβηκαν σε μαχητικές διαδηλώσεις, πρωτοφανές φαινόμενο για την Αυστρία)
- Έχει παρουσιαστεί ανεργία, ειδικά στους νέους και σε άμεση συνάρτηση μ' αυτό έχουν αυξηθεί τα κρούσματα ναρκωτικών, ο αριθμός των αστέγων κ.λ.π.
- Οι δουλειές πλέον δεν παρέχουν τόσο ισχυρές οικονομικές απολαβές.
- Θεσπίστηκαν νόμοι που περιορίζουν αισθητά την είσοδο των μεταναστών στην Αυστρία. Έχει αυξηθεί ο έλεγχος στα σύνορα και επιτρέπεται η είσοδος μόνο σε πολιτικούς πρόσφυγες και άτομα που έρχονται από χώρες σε εμπόλεμη κατάσταση.

Ανάλογες περικοπές έγιναν και στο άλλο κράτος πρόνοιας της Δυτικής Ευρώπης, τη Σουηδία, και αλλού. Ήδη οι λαοί αντιδρούν και σύντομα αυτές οι αντιδράσεις θα κάνουν το οικοδόμημα της ΕΟΚ να τρίζει.

Η ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

(συνέχεια από σελ. 1)

Άλλωστε το Μάαστριχτ σχεδιάστηκε από το γερμανικό κεφάλαιο, που θεώρησε ότι μπορεί να κυριαρχήσει στην Ευρώπη, ισοπεδώνοντας τα πάντα μετά την κατάρρευση της Σοβ. Ενωσης και του ανατολικού μπλόκ. Η πολιτική αυτή υλοποιήθηκε από το γερμανογαλλικό άξονα με πρωτεργάτες τους "σοσιαλιστές" Μιτεράν-Ντελόρ. Ορισμένοι εγχώριοι ανόητοι έσπευσαν, υπό το κράτος της ανησυχίας των αφεντικών τους, να μιλήσουν για "αριστερό Μάαστριχτ", αλλά, πριν προλάβουν να δημιουργήσουν εντυπώσεις, διαπιστώθηκε ότι στο Άμστερνταμ υπογράφηκε το "Σύμφωνο σταθερότητας", που διατηρεί αναλλοίωτη την άγρια λιτότητα του Μάαστριχτ και μετά την πραγματοποίηση της ΟΝΕ. Διατηρείται π.χ. η ποινή προστίμου σε χώρα που το ετήσιο έλλειμμα της θα υπερβαίνει το 3 % ΑΕΠ. Τα θέματα της ανεργίας και της ανάπτυξης, για τα οποία υποτίθεται ότι πίεζαν οι Γάλλοι "σοσιαλιστές", παραπέμφθηκαν να "εξετασθούν αργότερα".

Σύγκρουση τραπεζιτών - πολιτικών

Στο Άμστερνταμ ως κορυφή του παγόβουνου φάνηκε η σύγκρουση, ας το πούμε σχηματικά, πολιτικών-τραπεζιτών. Ένα ισχυρό τμήμα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, που εκφράζεται από τη Γερμανία, δεν εμπιστεύεται στις πολιτικές ηγεσίες τις αποφάσεις για την οικονομική και νομισματική πολιτική της άγριας λιτότητας. Οι πολιτικοί είναι υποχρεωμένοι να λαβαίνουν υπόψη τους, στοιχειωδώς, τα προβλήματα των λαών τους και να καμώνονται ότι θέλουν να τα επιλύσουν.

Αυτό φοβούνται ότι θα έχει παλινδρομήσεις και καθυστερήσεις, γι' αυτό θέλουν τις αποφάσεις να τις παίρνουν όργανα από τους ίδιους τους καπιταλιστές, που είναι ανεξέλεγκτα. Το ρόλο αυτό παίζει τα τελευταία χρόνια η Μπούντεσμπανκ, της οποίας ο διοικητής Τιτμάγιερ, με αλαζονικό τρόπο υπαγορεύει την πολιτική που θέλει το κεφάλαιο, με αποτέλεσμα να έχει έλθει σε σύγκρουση ακόμη και με τον ίδιο τον Κολ.

Η κατάσταση αυτή εμφανίζει πλέον ανοικτά τους πολιτικούς, χωρίς καν προσχήματα, ως απλούς υπαλλήλους του κεφαλαίου, με συνέπεια να καθίσταται ουσιαστικά άχρηστη η ύπαρξή τους. Ομως οι γαλλικές εκλογές, αλλά και γενικότερα οι ολοένα και ογκούμενες αντιδράσεις των λαών σ' αυτό το νέο Μεσαίωνα του

Μάαστριχτ, (στη Δανία προσανατολίζονται για νέο δημοψήφισμα στις αρχές του '98) έχουν συσπειρώσει ένα άλλο τμήμα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, που φοβάται ότι η γερμανική πολιτική θα οδηγήσει σε διάλυση όχι μόνο την "ΕΕ" αλλά και την "παγκοσμιοποίηση" των αγορών, δηλ. την σημερινή "καρδιά" του καπιταλισμού. Αυτοί, λοιπόν, στηρίζουν τους πολιτικούς, επειδή θεωρούν ότι χωρίς αυτούς δε θα μπορούν να ελεγχθούν οι κοινωνικές αντιδράσεις.

Έτσι η υπό ίδρυση Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα, που θα ασκεί την οικονομική και νομισματική πολιτική στην ΟΝΕ, μετά από μάχη, φαίνεται ότι περιέρχεται υπό τον έλεγχο των πολιτικών, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι η πλάστιγγα έγειρε οριστικά.

Κοινωνικές εκρήξεις

Πυκνώνουν, όμως, οι φωνές που αμφισβητούν τις παρανοϊκές και σε τελευταία ανάλυση αυτοκαταστροφικές για το καπιταλιστικό σύστημα γερμανικές επιλογές της άγριας λιτότητας και του παραγωγικού παροπλισμού μεγάλων τμημάτων της κοινωνίας, που οδηγούνται οριστικά στο περιθώριο.

Μπορεί βραχυπρόθεσμα από την εισαγωγή υψηλής τεχνολογίας στην παραγωγή και την μετατόπιση της παραγωγής σε χώρες με φθηνό εκπαιδευμένο δυναμικό να αποκομίζονται απίθανα υπερκέρδη, όμως μεσοπρόθεσμα η ζήτηση θα μειώνεται, επειδή η αγοραστική δύναμη των καταναλωτών περιορίζεται, ενώ οι κοινωνικές εκρήξεις θα πολλαπλασιάζονται.

Με την πολιτική Μάαστριχτ-Άμστερνταμ αφαιρείται, εκτός των άλλων, από τα κράτη η δυνατότητα ν' ασκήσουν από μόνα τους οικονομική και κοινωνική πολιτική, καθώς και να έχουν επιχειρηματική δράση. Τα κέντρα των αποφάσεων είναι αφανή, ελεγχόμενα πλήρως από το μεγάλο κεφάλαιο και οι διαδικασίες μυστικές. Ποιος ρωτήθηκε στην Ελλάδα για τη λιτότητα και το κοινωνικό περιθώριο του Μάαστριχτ ή του Άμστερνταμ; Οι ντόπιοι υπάλληλοι μιλούν μόνο για μονόδρομο και για τις συμφορές που θα πάθουμε, αν δεν τον ακολουθήσουμε. Οι ίδιοι άλλωστε, ξεδιάντροπα, ανακοίνωσαν ότι στο Άμστερνταμ η Ελλάδα πέτυχε ν' αναγνωρισθούν τα σύνορά μας ως εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε. Η αξία αυτού φάνηκε την αμέσως επόμενη μέρα, όταν η Τσιλέρ αμφισβητούσε για πολλοστή φορά τα "εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε.", ενώ οι "εταίροι" για πολλοστή φορά σιωπούσαν.

ΣΧΟΛΙΑ

Τσαμπουκάς τέλος!

Μέχρι τώρα η ΕΟΚ αποφάσιζε και διέταζε. Υπουργοί σαν τον Α. Παπαδόπουλο, με ύφος πολλά βαρύ, δεν άφηναν κανένα περιθώριο αμφιβολιών. Η ΕΟΚ είχε το αλάθητο.

Αλλά σε πολύ σύντομο χρόνο πολλοί ξεσηκώθηκαν. Πολιτικοί, νομπελίστες, δημοσιογράφοι, όχι μόνο αμφιβάλλουν, αλλά διαφωνούν, ειρωνεύονται. Μετά τις γαλλικές εκλογές τα πάντα είναι προς απόδειξιν και επαλήθευσιν. Ας ελπίσουμε ότι σύντομα θα έρθει και η επόμενη φάση: της ανοιχτής και οργανωμένης σύγκρουσης, που για την Ελλάδα τουλάχιστον, θα οδηγήσει στην απελευθέρωση από την ΕΟΚ.

Συμπτώματα διάλυσης

Ήδη η φόρα της Μπούντεσμπανκ κόπηκε. Η ΟΝΕ αναβλήθηκε 1 χρόνο. Χώρες, όπως η Ιταλία, αντιδρούν στον αποκλεισμό τους από την πρώτη φάση της ΟΝΕ. Άλλες όπως η Αγγλία, δεν επιθυμούν την ΟΝΕ. Η Διακυβερνητική δε μπόρεσε να αγνοήσει την καλπάζουσα ανεργία και όρισε συζήτηση για το φθινόπωρο. Τα ερωτήματα που μπαίνουν, πια, είναι πολύ σοβαρά: Έχει την πολυτέλεια η ΕΟΚ να καθυστερεί ή να διακόπτει την πορεία ολοκλήρωσής της ή κάθε τέτοιο σύμπτωμα είναι αναγκαστικά βήμα διάλυσης; Μπορεί η ΕΟΚ να ακούσει τις συμβουλές δικών της πολιτικών και να περιορίσει την απληστία της, για να περιορίσει και την κοινωνική δυσарέσκεια ή η Ευρώπη οδηγείται σε κοινωνικές εκρήξεις και επαναστάσεις;

Η πρώτη ομολογία

Αλλά αυτή η ιστορία με την ΟΝΕ διέλυσε με μιας έναν ακόμα μύθο. Μέχρι τώρα έλεγαν ότι τα μέλη της ΕΟΚ είναι ισότιμα. Τώρα λένε ότι άλλες χώρες θα μπουν στην ΟΝΕ κι άλλες όχι. Δύο κατηγορίες, λοιπόν. Κι όταν θα μπουν και χώρες της Αν. Ευρώπης (αν, όποτε και όσες μπουν) οι κατηγορίες θα είναι σαφέστερες. Έτσι δεν ντρέπονται να προτείνουν να μην έχουν Επίτροπο στην Κομισιόν οι μικρές χώρες!

Βασούλα Ι

Να και που οι «εκσυγχρονιστές» ακολουθούν το δρόμο που χάραξε η εποχή του Κοσκωτά, της ΑΓΕΤ, του ΟΤΕ κ.λ.π., δηλ. την πεπατημένη της διαφθοράς, παρόλο που τότε παρίσταναν τους κατήγορους.

Αρχής γενομένης από την υπόθεση των καζίνων, όπου η ανάμιξη της, με την ακύρωση της απόφασης Λιβανού, φωτογράφησε τα συμφέροντα άλλης επιχείρησης καζίνο. Γι' αυτό γλύτωσε παρά τρίχα την παραπομπή, όταν επήλθε συμβιβασμός μεταξύ των ανταγωνιστών και φαίνεται ότι η Βασούλα υποσχέθηκε σε αντάλλαγμα την παραχώρηση του κρατικού καζίνο της Πάρνηθας, αφού όμως μετακομίσει σε πιο «εμπορική» τοποθεσία.

Βασούλα ΙΙ

Μετά ανακατεύτηκε στην κατακύρωση κατασκευής του νέου σταθμού παραγωγής της ΔΕΗ, για τον οποίο κατηγορείται ότι θα έχει υπερβολικό κόστος παραγωγής και επικείμενης της «απελευθέρωσης

ρωσης της αγοράς» ηλεκτρικής ενέργειας, που διατάζει η Ε.Ε., θα καταστήσει τη ΔΕΗ, μη ανταγωνιστική με συνέπεια η προμήθειά της να μπορεί να δοθεί σε ιδιώτες.

Καινούργιο της «κατόρθωμα» είναι η «αξιοποίηση» της περιοχής της πλάζ της Βούλας με εμπορικά και τουριστικά κέντρα.

Πρέπει, αλλά...

Αν κανείς διαθέτει την υπομονή να διαβάσει ή να ακούει τις δηλώσεις πρωθυπουργού, υπουργών και λοιπών παραγόντων, θα μπορούσε να διασκεδάσει αρκούντως, αν βέβαια μπορούσε να υποτάξει την αγανάκτησή του.

Όλοι τους, μηδενός εξαιρουμένου, λένε ότι πρέπει να γίνει αυτό, πρέπει να γίνει το άλλο, ότι, αν κ.τ.λ., όλα θα πάνε καλά.

Και η διασκέδαση μεγαλώνει, όταν βλέπει ότι κανένας διαμορφωτής γνώμης και πληροφορητής του λαού (!) δεν τους ερωτά: «Μα καλά, εσείς δεν είσατε κυβέρνηση; Γιατί δεν τα κάνετε;». Κανείς. Όμως οι Έλληνες πολίτες;

Αυτοκριτική:

Θαυμάσιες οι εξαγγελίες του πρωθυπουργού και η ανάλυσή του για τη διάκριση της αριστεράς (της κεντροαριστεράς, που θέλει να δημιουργήσει) από τη δεξιά. Όλα τα στοιχεία που (θα) έχει η κεντροαριστερά και δεν έχει η δεξιά δεν τα έχει (ούτε ένα) και η κυβερνητική πολιτική, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ! Τελικά έκανε αυτοκριτική ο κ. Σημίτης και παραδέχθηκε ότι η κυβέρνησή του είναι δεξιά; Μάλλον όχι. Δεν το συνηθίζει!

ΝΕΑ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ !

Είναι γεγονός πως το συνεχώς ογκούμενο στη χώρα μας πρόβλημα των ναρκωτικών δεν είναι απλό ούτε και λύνεται μόνο με κατασταλτικά μέτρα. Πρέπει να αρθούν οι αιτίες που το προκαλούν (ουσιαστικά μια ανθρωπίνη κοινωνία και όχι η ζούγκλα του κέρδους, που οδηγεί στην απόγνωση, το περιθώριο και την 'αυτοκτονία', ακόμη και μόνο από μίμηση ή διαμαρτυρία) και να χτυπηθούν, επιτέλους, οι έμποροι του θανάτου.

Πώς όμως μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο ; Από τις προτάσεις για ελεύθερη χρήση τους (δεν τόλμησαν ακόμη να πουν ότι η χρήση τους και της ηρωίνης είναι δικαίωμα του λαού ...) μέχρι και επιδότησής τους μέχρι και την, όντως, πρωτότυπη, πρόταση του πρώην και τέως Υπουργού Παιδείας(!) Γιωργάκη της Μαργαρίτας για ελεύθερη καλλιέργεια χασίς!!

Δίνει το παράδειγμα (εκμεταλλευόμενος τη δημοτικότητα του ως του καλού παιδιού του Α. Παπανδρέου) με την ομολογία ότι κάπνιζε χασίς και 'δεν τρέχει τίποτα'. Επανέρχεται, παρά τη δημόσια κατακραυγή, δηλώνοντας ότι έτσι θα αναπτυχθεί η Ελλ. Οικονομία και ιδιαίτερα η Γεωργία και θα έχουμε και συναλλαγματικά κέρδη!

Το πρόβλημα βέβαια δεν είναι ο Γιωργάκης. Άλλωστε είναι ο εγκάθετος (κάτω από την καθοδήγηση της μάνας του) του Αμερικανικού λόμπυ, που, εκτός από τα πετρέλαια, είναι οι κύριοι έμποροι ναρκωτικών στον κόσμο, τόσο προκλητικά μάλιστα, ώστε να εκδιωχθεί από υπουργός, πριν από τον Κλίντον, ο αρχιέμπορος Σουλτζ. Το πρόβλημα είναι ότι παραμένει υπουργός, δηλαδή οι επεμβάσεις στη χώρα μας γίνονται εντελώς προκλητικά. Έχουν εξασφαλισμένους τους υποτακτικούς, όμως η πρόκληση δημιουργεί αντιδράσεις...

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΣΕΝΓΚΕΝ

Ψηφίστηκε (με πολλές απουσίες, για άλλοθι, όταν θα έρθει η ώρα...) τον Ιούνιο, η συνθήκη Σένγκεν και από τη Βουλή, δεν πρέπει να λέμε 'των Ελλήνων' πια. Τυπικά αναφέρεται στη διευκόλυνση της διώξεως των εγκληματιών και των υπόπτων. Πρέπει, λοιπόν, να υπάρχουν έτοιμα τα στοιχεία όλων, όσο πιο λεπτομερειακά, και να αποστέλλονται σε όποια υπηρεσία όποιας χώρας θα τα ζητάει. Προετοιμάζεται, έτσι, ουσιαστικά η δυνατότητα πλήρους ελέγχου όλων των 'πολιτών' της μελλοντικής (...) ΕΟΚ (δεν τη θεωρούμε, φυσικά, 'Ευρωπαϊκή Ένωση') από τους 'μεγάλους αδελφούς', όπως περιέγραψε ένα εφιαλτικό μέλλον για τις κοινωνίες ο Όργουελ, που ήδη επαληθεύεται.

Το κύριο μέρος των πληροφοριών θα εξασφαλίζεται με τις νέες ταυτότητες, που θα επιβληθούν. Και αυτό προκάλεσε την πρώτη ουσιαστικά αντίδραση. Επειδή θα έχουν τον αριθμό 666 (!), θεωρήθηκαν ως εκδήλωση του Σατανά και προκάλεσαν τις κινητοποιήσεις θρησκευτικών οργανώσεων, που αντιμετωπίστηκαν χλευαστικά από τα Μέσα Μαζικής Διαμόρφωσης Γνώμης, τα γνωστά όπλα του ολοκληρωτισμού, του σκοταδισμού.

Οι κινητοποιήσεις αυτές, φυσικά, δεν έθιξαν το κύριο πρόβλημα, όμως 'είδαν' την ουσία του, έστω και ασυνείδητα. Πιο συνειδητοποιημένη ήταν η αντίδραση του Άγιου Όρους. Μίλησαν όχι για Σατανά και 666, αλλά για Ελευθερία ! Ελευθερία κάθε μορφής. Ίσως να ανησυχούν για την ιδιαιτερότητά τους, που πράγματι απειλείται, παρά τις διαβεβαιώσεις του αναιδέστατου εκπροσώπου μεγάλου μέρους του κεφαλαίου (γαμπρού των περιβόητων Μπακατσέλων) Βενιζέλου.

Δεν είπαν ότι αρνήθηκαν να δεχτούν τη σύμβαση αυτή η Ιρλανδία, Αγγλία, Δανία. Και δεν αναφέρουν, βέβαια, για το τι είδους δημοκρατίες έχουν επιβάλει στους παλιούς δουλοπάροικους της Αυτ. Ευρώπης

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

'Όλοι οι Έλληνες', διατυμπανίζουν οι κυβερνώντες και τα υπόλοιπα αρπακτικά, που μυρίστηκαν χρυσά κουτάλια και προβολή, 'έχουν ως όραμα εθνικό την ανάθεση στη χώρα μας των Ολυμπιακών αγώνων του 2004' !

Αυτό θα ήθελαν. Όμως πολλοί, πλέον, κατάλαβαν την απειλή, πολλοί άλλοι την υποπευδύονται και οι αντιδράσεις σε λίγο θα γίνουν απειλητικές για τους μίζαδόρους και τους λαθροχείρες. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες, πλέον, μόνο Ολυμπιακοί δεν είναι, μόνο τον Αθλητισμό δεν εκπροσωπούν. Το ανελέητο

κέρδος και η πιο ιταμή διαφήμιση είναι ο κότινος της νίκης. Τεράστια κέρδη για τους εμπόρους του αθλητισμού, καταστροφή υλική (θα πληρώνουμε για δεκαετία τεράστια ποσά), οικολογική (σημεία και τέρατα θα γίνουν), κοινωνική (θα μετατρέψουν τους 'εθελοντές' νεολαίους σε σκευή πάσης φύσεως υποταγής). Τα μεγάλα έργα στο Λεκανοπέδιο θα συρρικνώσουν όλη την Ελλάδα. Το όνειρο του κέρδους και της μίζας θα (επιχειρήσουν να) γίνει το εθνικό όνειρο. Κάθε σκεπτόμενος Έλληνας να κινητοποιηθεί εναντίον της απάτης.

Ότι, αν γίνει πόλεμος, είναι δεδομένο ότι η Τουρκία θα τον κερδίσει! Και καλά ο Μητσοτάκης, είναι φυσικό να προσφέρει υπηρεσίες στους εργοδότες του. Αλλά οι υπόλοιποι; Ως πότε θα τους ανεχόμαστε και θα τους ψηφίζουμε; Δεν είναι γνωστό ότι σ' έναν πόλεμο (αν, ό μη γένοιτο, φτάσουμε εκεί) το πιο σημαντικό είναι ποιος θα πάρει τον αέρα του άλλου; Αλλά, ακόμη και με καθαρά στρατιωτικά δεδομένα: Στο φύλλο της "Ε", με αφορμή την κρίση στα Ιμια, αποδείξαμε ότι κάθε άλλο παρά θα κάνει περίπατο η Τουρκία σε τυχόν πόλεμο με την Ελλάδα. Η υπεροπλία της δεν είναι σημαντική και παράλληλα έχει ανοιχτά όλα της τα μέτωπα (κυρίως Κουρδιστάν, αλλά και Συρία, Ιράκ, Ιράν, Ρωσία, Κύπρος), ενώ στο εσωτερικό το οικοδόμημά της είναι σαθρό, λόγω των σοβαρών εθνικών, κοινωνικών, θρησκευτικών και πολιτικών αντιθέσεων. Η Συμφωνία της Μαδρίτης, εκτός των άλλων, στηρίζει την τουρκική κάστα, να αντιμετωπίσει τα εσωτερικά της προβλήματα.

Τα διδάγματα της ιστορίας

Αυτό που πρέπει να θυμίσουμε στους «ειρηνοποιούς» είναι ότι όποιος στην ιστορία υποχωρεί με τη σκέψη ή τη δικαιολογία της αποφυγής του πολέμου στο τέλος έχασε ακόμη και τον πόλεμο. Ας μην πάμε μακριά. Ο Καραμανλής, υπογράφοντας τις προδοτικές συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου για την Κύπρο, είπε ότι είναι «η ευτυχέστερη ημέρα της ζωής μου», γιατί πέτυχε διαρκή ειρήνη. Μετά 15 χρόνια ο Τουρκικός στρατός, που ο Καραμανλής υπέγραψε να είναι εγγυητής στην Κύπρο, κατέκτησε το 40% του νησιού, για να εγγυηθεί την ασφάλεια των Τουρκοκυπρίων. Το αποτέλεσμα ήταν να διώξουν όλους τους Ελληνοκυπρίους από τα σπίτια τους, αλλά ακόμη και τους μισούς Τουρκοκυπρίους, που δεν

άντεξαν τις θηριωδίες του Αττίλα! Κάτι ανάλογο σκέπτεται η τουρκική κάστα και στα ελληνοτουρκικά. Αφού κερδίσουν νησάκια, εναέριο και θαλάσσιο χώρο, θα προβάλουν απαιτήσεις στα μεγαλύτερα νησιά και τη Δυτ. Θράκη. Η δική μας υποχωρητικότητα θα αυξήσει τη δική τους προκλητικότητα και ο πόλεμος θα είναι αναπόφευκτος.

Τι κάνουμε;

Η συμφωνία της Μαδρίτης πρέπει και μπορεί να ακυρωθεί. Άλλωστε είναι ένα γενικό κείμενο-πλαίσιο, που, αν σταματήσει εδώ, δε σημαίνει τίποτα. Μόνον αν συγκεκριμενοποιηθεί με παραπέρα βήματα- συμφωνίες, έχει σημασία. Πολύ περισσότερο, που ήδη συνάντησε το πρώτο σοβαρό εμπόδιο. Ο Σημίτης, τρομοκρατημένος από τις αντιδράσεις των βουλευτών όλων των κομμάτων, δεν τόλμησε να φέρει τη Συμφωνία στη Βουλή, με τη δικαιολογία ότι είναι απλώς ένα «κοινό ανακοινωθέν» κι όχι μια Συμφωνία! Έτσι, ο ίδιος την αποδυνάμωσε και νομικά και πολιτικά!

Υπάρχουν κι άλλες σημαντικές αντιδράσεις, ακόμη και από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κι όλα δείχνουν ότι η Συμφωνία της Μαδρίτης μπορεί να έχει την τύχη της Συμφωνίας του Νταβός του 1988 μεταξύ Α. Παπανδρέου - Οζάλ. Και τότε οι πολιτικές ηγεσίες εμφανίστηκαν να ομοφωνούν, αλλά οι αντιδράσεις, όχι μόνο δεν επέτρεψαν να προχωρήσει η Συμφωνία, αλλά ανάγκασαν τον Α. Παπανδρέου ν' αναγνωρίσει το Νταβός ως "mea culpa".

Το ΑΣΚΕ με τις μικρές του δυνάμεις θα κάνει ό,τι μπορεί, για να ενημερώσει τον ελληνικό λαό για τους κινδύνους από τη Συμφωνία της Μαδρίτης και είναι έτοιμο για κοινή δράση με κάθε πολιτική δύναμη, ώστε η Συμφωνία αυτή ν' ακυρωθεί.

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ (11/7/97)

Ηρθε η ώρα της καταγραφής των πολιτικών, των εφημερίδων, των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών και των, κατ' ευφημισμό, δημοσιογράφων που επικροτούν ή ανέχονται... επικριτικά την επαίσχυντη συμφωνία της Μαδρίτης. Θα τους θυμόμαστε την ώρα της κρίσης.

Χειρότεροι όλων όσοι, κατά το παράδειγμα των υμνητών του Παπαδόπουλου, σπεύδουν να χειροκροτήσουν το αίσχος ως, τάχα, εκπρόσωποι του Ανατολικού Αιγαίου. «Λησμονούν» την τύχη της Κερύνειας;

Συνθήκες και Τούρκοι

Στο άρθρο 3 της συμφωνίας αναφέρεται ο σεβασμός στις συνθήκες και το διεθνές δίκαιο. Και τούτο προτάθηκε ως μεγάλη επιτυχία της Ελλάδας! Φυσικά, όλοι στα λόγια το αναγνωρίζουν. Στην πράξη για τη Τουρκία αυτό είναι ένα αστείο. Αναγνωρίζουν τις συνθήκες και το διεθνές δίκαιο, αλλά μόνο όταν οι ίδιοι το έχουν προσυπογράψει. Έτσι δε θεωρούν

διεθνές δίκαιο το δίκαιο της θαλάσσης, που προβλέπει τα 12 μίλια, ούτε τη συνθήκη Ελλάδας-Ιταλίας για τα Δωδεκάνησα τη θεωρούν συνθήκη, αφού δεν την προσυπέγραψαν! Και παρ' όλο που δεν αναγνωρίζουν το δίκαιο της θαλάσσης, εκείνοι επέκτειναν στον Εύξεινο Πόντο και στα νότια παράλια τους τα 12 μίλια (!), ενώ στο Αιγαίο δε δηλώνουν τα σύνορά τους!

Και πολλοί εδώ 'πανηγυρίζουν'!

Εύλογα=τι;

Στο αρθ. 4, όπου προβλέπονται τα "νόμιμα" ζωτικά συμφέροντα, χρησιμοποίησαν πονηρά τη λέξη legitimate, που σημαίνει νόμιμα, αλλά και εύλογα, και όχι legal ή lawful, που σημαίνουν μόνο νόμιμα.

Έτσι κάθε φορά εκείνοι θα επικαλούνται τα εύλογα συμφέροντά τους, δηλαδή όχι όσα προβλέπονται από συνθήκες και διεθνές δίκαιο.

Αυτό ζητούν 10ετίες και επιχειρεί να τους το δώσει ο Σημίτης!

Μαστίγιο

"Όποιος διαφωνεί (προφανώς για τη συμφωνία της Μαδρίτης) του χρειάζεται μαστίγιο".

(Σκανδαλίδης)

ΡΑΓΔΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΙΣΧΟΣ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ (συνέχεια από τη σελίδα Α)

ακόμη και με τις δηλώσεις για τα ... ναρκωτικά. Κανείς όμως δε φανταζόταν ότι θα ήταν τόσο έτοιμος ο Σημίτης και οι συν αυτό για τέτοιου είδους παράδοση.

Ήταν τόσο σοβαρό, και το ήξεραν φυσικά, το βήμα αυτό, ώστε επιστράτευσαν όλο το σύστημα, για να τους στηρίξει. Από τους γλοιώδεις "δημοσιογράφους" μέχρι και τους "σοβαρούς", τις τηλεοράσεις, τις εφημερίδες, τα πάσης φύσεως και βαθμίδος όργανά τους. Και μάλιστα, καλού - κακού έριξαν και μια ποιμή στον Αντένα (τάχα επειδή παρέβη τους κανόνες... δεοντολογίας κάτι που βέβαια όντως έκανε, όπως και οι άλλοι σταθμοί), ώστε όλοι να πάρουν το μήνυμα. Και, το χειρότερο, έβαλαν τους διορισμένους, στην πράξη, νομάρχες και προέδρους ενώσεων στη Μυτιλήνη, Χίο, Σάμο να χειροκροτούν τη συμφωνία και να ειρωνεύονται και να υβρίζουν, όσους τυχόν, θα διαμαρτύρονταν. Ούτε λίγο ούτε πολύ τους έβαλαν να λένε ότι τα προβλήματα με την Τουρκία ... λύνονται και πως ανοίγει διάπλατη η ενδοχώρα (!) των νησιών, δηλ. η Μικρά Ασία, για συνεκμετάλλευση !! Ο Γραυκλισμός στην αποθέωσή του, με ένδυμα την οικονομική ανάπτυξη ! Λες και δεν υπήρξε Αττίλας, λες και δε γνωρίζουν την τύχη της Βόρειας Κύπρου ...

Αντιδράσεις

Ήταν επόμενο να υπάρξουν αντιδράσεις. Αντιδράσεις, οι περισσότερες, για την τιμή των όπλων. Είναι, πάντως, γεγονός πως η αντίδραση είναι πιο έντονη και πιο πανηγυρική απ' ότι στη συμφωνία του Νταβός, πριν από 10 χρόνια, για την οποία ο Α. Παπανδρέου δήλωσε αργότερα στη Βουλή το "mea culpa", δηλαδή "σφάλμα μου". Τότε ανοικτά, ακόμη και με πικετοφορία στην κεντρική Αθήνα, μόνο το ΑΣΚΕ είχε διαμαρτυρηθεί, από όλους τους πολιτικούς φορείς.

Τώρα αντέδρασαν ανοικτά βουλευτές όλων των κομμάτων, όχι όμως δημοσιογράφοι και πνευματικοί άνθρωποι ακόμη. Ίσως μπορεί να μη μπορούν να συνέλθουν από την έκπληξη. Οι 22 όμως του ΠΑΣΟΚ και μεμονωμένοι διαμαρτύρονται μόνο φραστικά και "δε συμμερίζονται (!) τις ευθύνες", όπως λένε. Γιατί, τότε, δε δηλώνουν άρση της εμπιστοσύνης προς την κυβέρνηση; Ο Τσοχατζόπουλος διαχωρίζει, έμμεσα, τη θέση του, αλλά τελικά στηρίζει τη συμφωνία ! Η Ν.Δ. αρχικά στηρίζει το Σημίτη και, μετά από σφοδρές αντιδράσεις στους κόλπους της, γίνεται λίγο πιο ... επικριτική, αλλά πάντως συμφωνεί προς μεγάλην χαράν του... Μητσοτάκη, που δηλώνει πως αυτά τα προετοίμαζε από τα 1992 και πριν από λίγο στη βράβευσή του με Ιπεκσί στην Τουρκία!

Η ηγετική ομάδα του ΣΥΝ, ως ανεμένετο, υποστήριξε και αυτή την προδοτική συμφωνία, επικρίνοντας μόνο ...τη διαδικασία, για να μας πείσει ότι είναι αντιπολίτευση, όχι όμως χωρίς εσωτερικές διαφωνίες. Το ΚΚΕ το μόνο που λέει είναι για την Αμερικάνικη κυριαρχία, δηλαδή ουσιαστικά δεν αντιδρά στη Συμφωνία, βρίσκοντας την ώρα να δηλώσει ότι είναι υπέρ του διαλόγου με την Τουρκία! Ο Τσοβόλας διαμαρτύρεται έντονα, όμως του καταμαρτυρούν ότι δεν

είχε καμιά διαφωνία στη συμφωνία του Νταβός. Ο Σαμαράς διαφωνεί και απειλεί.

Οι διαφωνίες, πάντως, απ' όπου κι αν προέρχονται, έστω και αν είναι από κάποιους ευκαιριακές ή υποκριτικές, λειτουργούν θετικά, έστω και μόνο για να μην επιτύχει η προσπάθεια να φαίνεται πως όλα είναι καλά και με τη συμφωνία της Μαδρίτης "δεν τρέχει τίποτα".

Η ΕΟΚ και η συμφωνία

Η ΕΟΚ είναι δυσανεστήμενη, που τέτοια εξέλιξη σημειώθηκε στα υποτιθέμενα σύνορά της (!) και κανένας δεν τη ρώτησε. Όμως πού καιρός για γόητρο! Εδώ, πιστεύουν, ανοίγει η αγορά της Τουρκίας, ο δρόμος για την εκμετάλλευσή της και η χαρά μεγάλη. Άλλωστε οι άνθρωποι της έκαναν τη συμφωνία : Ο Κ. Σημίτης, ο Γερμανός, που διακήρυσσε ότι υποχωρήσαμε στα Ίμια, γιατί, αν γινόταν κάτι άλλο, θα πηγαίναμε σε συνομιλίες με την Τουρκία, τώρα "περιχαράς" συνομιλεί εφ' όλης της ύλης. Ο Πάγκαλος ο Γάλλος, που κατηγορούσε τον Παπανδρέου ότι δεν επεκτείνει τα χωρικά ύδατα στα 12 μίλια (!), τώρα προωθεί την "αρχή" των μη μονομερών ενεργειών (!!), δηλώνοντας, προκλητικά, πως δεν έγινε καμιά συζήτηση για τα 12 μίλια!!!, ο άθλιος.

Πολλές και δυσάρεστες οι προοπτικές

Μετρώντας τις αντιδράσεις και υπολογίζοντας ότι θα αντέξουν λίγους μήνες ακόμη, θα προχωρήσουν σύντομα σε "διάλογο εφ' όλης της ύλης". Τώρα πλέον το ομολογούν. Σχεδιάζουν μάλιστα κάθε καινούρια υποχώρηση να τη ντύσουν με απόφαση του δικαστηρίου της Χάγης, ώστε να μη φανεί, νομίζουν, η προδοσία. Ας ελπίσουμε ότι οι αντιδράσεις θα κορυφωθούν, έτσι ώστε η τύχη της "Μαδρίτης" να είναι η ίδια με αυτήν του "Νταβός" όπως φοβάται η Εβραιοκρατούμενη "Μιλιέτ" της Τουρκίας.

Σκόπια και Κύπρος

Η τύχη της συμφωνίας της Μαδρίτης θα καθορίσει, ως επί το πολύ, και την ήδη έτοιμη συμφωνία με τα Σκόπια, για το περιεχόμενο της οποίας μας πληροφορεί ο Γκλιγκόροφ, που κάνει την "υποχώρηση" να τους ονομάζουμε εμείς όπως θέλουμε ! Και ο κ. Σημίτης μας πληροφορεί ότι θα έχει νέα συνάντηση με το Γκλιγκόροφ και θα υπάρξει κατάληξη στις διαπραγματεύσεις. Φαντάζεται κανείς τι είδους κατάληξη θα έχουμε με εκπροσώπους Σημίτη, Γιωργάκη (η μητέρα του βουλγαρικής καταγωγής) και Πάγκαλο, που, για να γίνει υπουργός, διακήρυσσε ότι "το όνομα είναι χαμένο για τη χώρα μας"!

Η ίδια τύχη σχεδιάζεται, πλέον, και για την Κύπρο. Ο υπάλληλος των ΗΠΑ Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Ανάν έστειλε ήδη το σχέδιό του, που είναι τόσο αντικειμενικό και δίκαιο, ώστε ούτε τη λέξη "Αττίλας" δεν αναφέρει. Το σχέδιο είναι ανατριχιαστικό. Προβλέπει πλήρη και ισότιμη αναγνώριση των 2 κοινοτήτων και συνομοσπονδία τους. Δηλαδή εξισώνει τους στυγνούς θύτες με τα θύματα ! Είναι, φυσικά, σχέδιο και μικρή αντίδραση μπορεί να το ματαιώσει.